

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2024 m. rugsėjo 30 d. Nr. 21RE- (AG-687/02-2024)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės, Vytauto Kurpuveso, Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal X. X. skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2024-08-13 atsakymo Nr. RM-33949 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas X. X. (toliau – pareiškėjas) skundu Komisijos prašo panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2024-08-14 atsakymą Nr. GM-40334 (Komisijos pastaba: iš bylos dokumentų matyti, jog ginčijamo atsakymo registracijos data – 2024-08-13, registracijos numeris – RM33949) (toliau – ginčijamas atsakymas) ir įpareigoti Inspekciją per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą

Paaiškino, jog 2024-08-01 kreipėsi į Inspekciją su paklausimu dėl prievolės mokėti Gyventojų pajamų mokesčių (toliau – GPM) pardavus nekilnojamąjį turtą į kurį Inspekcija pateikė ginčijamą atsakymą. Su minėtu atsakymu nesutiktina, nes: parduota automobilių saugyklos dalis buvo įsigyta tuo pačiu sandoriu kaip ir butas; bankas, suteikdamas paskolą, butą ir automobilių saugyklą vertino kaip būstą ir abiem objektams suteikė būsto paskolą; parduodant turtą bankas įpareigojo visą turtą, t. y. butą ir automobilių saugyklos dalį parduoti tik vienu sandoriu; draudimo polisas tiek butui, tiek automobilių saugyklai buvo vienas bendras. Pareiškėjo nuomone, turi būti taikomas turinio viršenybės prieš formą principas ir GPM lengvata taikoma taip pat ir automobilių saugyklai, nes faktiškai tai buvo būsto dalis (b. l. 1 – 2).

Atsakovė Inspekcija atsiliepimu į pareiškėjo skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad pareiškėjas 2024-03-27 pateikė pajamų mokesčio deklaraciją (GPM311 forma) už 2023 metų mokesstinį laikotarpį (toliau — Deklaracija). Inspekcija išnagrinėjo pareiškėjo Deklaracijos duomenis ir nustatė, kad pagal valstybės įmonės Registrų centras (toliau — RC) ir notarų pateiktus duomenis pareiškėjas kartu su sutuoktine bendrosios jungtinės sutuoktinių nuosavybės teise 2017-12-05 nusipirko butą, adresu (*duomenys neskelbtini*), unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau — Butas) ir 1/148 dalį Negyvenamosios patalpos – Automobilių saugyklos, adresu (*duomenys neskelbtini*), unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau — Automobilių saugykla), už (*duomenys neskelbtini*) Eur sumą, kuriuos 2023-05-28 pardavė už (*duomenys neskelbtini*) Eur sumą. Taip pat

2019-06-06 nusipirko dar 1/148 dalį tos pačios Automobilių saugyklos už *(duomenys neskelbtini)* Eur, kurią 2023-05-12 pardavė už *(duomenys neskelbtini)* Eur sumą.

Pagal Lietuvos Respublikos gyventojų registro (toliau — Gyventojų registras) duomenis pareiškėjo gyvenamoji vieta parduoto Buto adresu *(duomenys neskelbtini)* buvo deklaruota nuo 2018-01-24 iki 2023-08-01, t. y. daugiau nei 2 metus, todėl pareiškėjo gautoms Buto pardavimo pajamoms, taikoma Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 17 straipsnio 1 dalies 53 punkte nustatyta lengvata ir jos priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms. Negyvenamųjų patalpų, šiuo atveju — Automobilių saugyklos, pardavimo pajamoms negali būti taikoma GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punkte nustatyta lengvata, kadangi šis turtas nėra gyvenamasis būstas. Tokio turto pardavimo pajamos turi būti apmokestinamos ir deklaruojamos GPMĮ nustatyta tvarka.

Kadangi pareiškėjas 2024-03-27 pateiktoje Deklaracijoje nenurodė gautų Automobilių saugyklos pardavimo pajamų, nustačius faktą pagal gautus RC duomenis, 2024-08-01 jam el. paštu buvo išsiųstas informacinis pranešimas Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kurio 1 trūkumo aprašyme informuojama apie būtinumą patikslinti Deklaraciją dėl nustatytų trūkumų: „*Nedeklaravote turto pardavimo pajamų. 2023-05-08 ir 2023-05-12 parduotos dalies automobilių saugyklos, adresu (duomenys neskelbtini), pardavimo pajamų, todėl patikslinkite deklaraciją bei pateikite turto įsigijimo ir pardavimo dokumentus*“. Pareiškėjas, gavęs Inspekcijos 2024-08-01 informacinį pranešimą, tą pačią dieną pateikė paaiškinimą (patikslintą informaciją) per Mano VMI ir jame nurodė, kad Automobilių saugyklos pardavimo pajamoms, kaip ir Buto pardavimo pajamoms, turi būti taikoma GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punkte nustatyta lengvata, kadangi faktiškai tai buvo Buto priklausinys. Inspekcija, nesutikdama su 2024-03-27 pateiktos Deklaracijos duomenų teisingumu bei pareiškėjo 2024-08-01 išdėstytais argumentais, 2024-08-08 išsiuntė dar vieną informacinį pranešimą Nr. *(duomenys neskelbtini)* dėl 2024-08-01 informaciniame pranešime nurodyto 1 trūkumo pašalinimo bei 2024-08-13 raštu Nr. RM-33949 pateikė paaiškinimą į pareiškėjo 2024-08-01 raštu Nr. GM-40334 teiktą patikslintą informaciją. Pareiškėjas Deklaracijos nepatiksino ir gautų pajamų už 2023-05-08 Pirkimo - pardavimo sutartimi Nr. *(duomenys neskelbtini)* parduotą 1/148 automobilių saugyklos dalį bei už 2023-05-12 Pirkimo - pardavimo sutartimi Nr. *(duomenys neskelbtini)* parduotą 1/148 automobilių saugyklos dalį nedeklaravo, prašomų pateikti minėtų pirkimo pardavimo sutarčių nepateikė bei Inspekcijos atsakymą apskundė.

Ginčijamame atsakyme Inspekcija aiškiai išdėstė faktines aplinkybes, paaiškino GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punkto nuostatų taikymo teisinius pagrindus ir nurodė motyvus, kuriais remiantis GPMĮ įtvirtinta minėta lengvata pareiškėjo gautoms pajamoms už Automobilių saugyklos pardavimą, negali būti taikoma. Taip pat paaiškino, kaip pareiškėjas turėtų patikslinti Deklaracijos duomenis ir Automobilių saugyklos pardavimo pajamas deklaruoti kaip apmokestinamąsias pajamas.

Inspekcija rėmėsi GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 28, 53, 54 punktu bei pažymėjo, kad gyvenamajam būstui priskirta žemė apibrėžiama kaip privačios nuosavybės teise valdomas žemės plotas, įregistruotas RC kaip namų valdos privačios žemės sklypas (plotas, kurį užima gyvenamasis pastatas ir jo priklausiniai, sodas bei kiti želdiniai, kiemui ir daržui naudojamas žemės sklypas). Nagrinėjamu atveju, Automobilių saugyklos pardavimo pajamoms GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punkte nustatyta pajamų mokesčio lengvata negali būti taikoma, kadangi Automobilių saugykla nėra nei gyvenamasis būstas, nei jam priskirtas žemės sklypas. Pagal RC pateiktus Nekilnojamojo turto registro (toliau — NTR) duomenis, parduotas Butas ir Automobilių saugykla turi atskirus unikalius numerius ir NTR įregistruoti, kaip atskiri nekilnojamieji daiktai. NTR duomenų bazės išrašo 3 dalyje „Daikto priklausiniai iš kito registro“ yra įrašomi nekilnojamajam daiktui priklausantys priklausiniai. Tačiau minėto Buto NTR duomenų bazės išrašo 3 dalyje nurodyta, jog tokių įrašų nėra, t. y. Butas priklausinių neturi.

Pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.19 straipsnio 1 dalies nuostatas priklausiniais laikomi savarankiški pagrindiniam daiktui tarnauti skirti antraeiliai daiktai, kurie pagal savo savybes yra nuolat susiję su pagrindiniu daiktu. Tai reiškia, kad Automobilių saugykla gali būti perkama ir parduodama kaip atskiras nekilnojamojo turto objektas, tai rodo ir paties pareiškėjo 2019-06-06 pirkimo-pardavimo sutartimi Nr. (*duomenys neskelbtini*) įsigyta 1/148 dalis tos pačios Automobilių saugyklos, kuri parduota 2023-05-12 pirkimo-pardavimo sutartimi Nr. (*duomenys neskelbtini*) (NTR duomenų bazės Automobilių saugyklos išrašo 4.108 papunktis). Gautoms pajamoms už Automobilių saugyklos pardavimą galėtų būti taikoma tik GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 28 punkte nustatyta lengvata, t. y. jei nuo Automobilių saugyklos dalies (dalių) įsigijimo iki jo (jų) pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn būtų praėję 10 metų.

Dėl ginčijamo atsakymo panaikinimo pažymėtina, kad pareiškėjui atsakyme buvo paaiškintos GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punkto nuostatos ir teisiniai, pateiktos Deklaracijos už 2023 m. mokestinį laikotarpį, tikslinimo pagrindai, todėl Inspekcija mano, jog priimtas administracinis sprendimas yra teisėtas, pagrįstas bei motyvuotas, leidžiantis pareiškėjui suprasti šio sprendimo teisinius padarinius ir atitinkantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) nuostatas (b. l. 22 – 26).

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Inspekcijos 2024-08-13 atsakymo Nr. RM-33949 teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas Inspekcijai 2024-03-27 pateikė Pajamų mokesčio deklaraciją už 2023 metus Nr. (*duomenys neskelbtini*) (b. l. 27 – 29).

Inspekcija 2024-08-01 pranešimu apie pateikto dokumento trūkumus Nr. (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjui nurodė, jog išnagrinėjus pareiškėjo Deklaraciją nustatyti trūkumai: 1. pareiškėjas nedeklaravo turto pardavimo pajamų. 2023-05-08 ir 2023-05-12 parduotos dalies automobilių saugyklos, adresu (*duomenys neskelbtini*), pardavimo pajamų, todėl turi patikslinti deklaraciją bei pateikti turto įsigijimo ir pardavimo dokumentus; 2. pateikti dokumentus apie deklaruoto turto įsigijimą ir perleidimą (b. l. 31 – 32).

Pareiškėjas 2024-08-01 raštu „Dėl gyventojų pajamų mokesčio“ Inspekcijai patikslino, kad parduota automobilių saugyklos dalis buvo įsigyta tuo pačiu sandoriu kaip ir butas, buvo parduota tuo pačiu sandoriu kaip ir butas, bute 5 metus iki pardavimo buvo deklaruota gyvenamoji vieta, bankas suteikdamas paskolą butą ir automobilių saugyklą vertino kaip būstą ir abiem objektams suteikė būsto paskolą, pardavus turtą bankas įpareigojo visą turtą parduoti tik vienu sandoriu, būsto draudimas buvo vienas tiek butui, tiek automobilių saugyklai. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą bei turinio viršenybės prieš formą principą, automobilių saugyklos pardavimui taikoma GPM lengvata, kadangi faktiškai tai buvo buto priklausinys ir šis sandoris neapmokestinamas GPM. Taip pat pateikė žemės sklypų dokumentus (b. l. 8).

Inspekcija 2024-08-08 pranešimu apie pateikto dokumento trūkumus Nr. (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjui nurodė, jog išnagrinėjus pareiškėjo Deklaraciją nustatyti trūkumai, kad pareiškėjas nedeklaravo turto pardavimo pajamų. 2023-05-08 ir 2023-05-12 parduotos dalies automobilių saugyklos, adresu (*duomenys neskelbtini*), pardavimo pajamų, todėl turi patikslinti deklaraciją bei pateikti turto įsigijimo ir pardavimo dokumentus (b. l. 33 – 34).

Inspekcija 2024-08-13 atsakymu Nr. RM-33949 „Apie nekilnojamojo turto pardavimo pajamų apmokestinimą“ į pareiškėjo 2024-08-01 raštą atsakė remdamasi GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punkto nuostatomis, taip pat pažymėjo, kad pareiškėjas su sutuoktine 2023-05-08 Pirkimo – pardavimo sutartimi Nr. (*duomenys neskelbtini*) už (*duomenys neskelbtini*) Eur pardavė butą, adresu (*duomenys neskelbtini*), su 1/148 dalimi automobilių saugyklos, kurie buvo įsigyti 2017-12-05 Pirkimo – pardavimo sutartimi Nr. (*duomenys neskelbtini*). Taip pat 2023-05-12 Pirkimo - pardavimo sutartimi Nr. (*duomenys neskelbtini*) pardavė dar 1/148 dalį tos pačios automobilių saugyklos, kuri buvo pirktą 2019-06-06 Pirkimo – pardavimo sutartimi Nr. (*duomenys neskelbtini*). Taigi, 2024-03-27 pateiktoje

Deklaracijoje pareiškėjas pagal minėtas sutartis gautų nekilnojamojo turto pardavimo pajamų nedeklaravo. Inspekcijos duomenimis, pareiškėjo gyvenamoji vieta, adresu (*duomenys neskelbtini*), buvo deklaruota nuo 2018-01-24 iki 2023-08-01, t. y. ilgiau nei 2 metus iki pardavimo, todėl buto pardavimo pajamoms taikoma GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punkto nuostata ir šios pajamos neapmokestinamos. Negyvenamųjų patalpų, pareiškėjo atveju – automobilių saugyklos, pardavimo pajamoms negali būti taikoma GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punkte nustatyta lengvata, kadangi šis turtas yra ne gyvenamasis būstas. Tokio turto pardavimo pajamos turi būti apmokestinamos ir deklaruojamos GPMĮ nustatyta tvarka. Vadinas, 2023-05-08 Pirkimo - pardavimo sutartimi Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir 2023-05-12 Pirkimo - pardavimo sutartimi Nr. (*duomenys neskelbtini*) gautos pajamos už parduotas dalis automobilių saugyklos, pareiškėjas turi deklaruoti Deklaracijos D dalyje „Turto pajamos“ kaip apmokestinamas pajamas. Pagal Pavyzdinės pajamų mokesčio deklaracijos GPM311 formos ir jos priedų užpildymo, pateikimo bei tikslinimo taisyklių 44 punkto nuostatas, kai parduodami keli nekilnojamojo turto vienetai, tai kiekvieno turto vieneto įsigijimo kaina nustatoma bei už kiekvieną daiktą gautos pardavimo pajamos deklaruojamos ir apmokestinamos atskirai. Vadovaujantis pateikta informacija, prašė patikslinti Deklaraciją už 2023 metus bei papildomai pateikti 2023-05-08 Pirkimo - pardavimo sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir 2017-12-05 Pirkimo - pardavimo sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*) (b. l. 35 – 37).

Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 2 straipsnio 24 dalimi mokestinis tyrimas apibrėžtas kaip mokesčių administratoriaus atliekama mokesčių mokėtojo veiklos stebėseną, apimanti pateiktų mokesčių deklaracijų, muitinės deklaracijų, dokumentų bei kitos apie mokesčių mokėtoją turimos informacijos analizę, mokesčių mokėtojų vizitavimą, jų veiklos kontrolę, siekiant nustatyti ir pašalinti trūkumus bei prieštaravimus mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo srityje.

Pagal MAĮ 136 straipsnio 1 dalį, jeigu mokestinio tyrimo metu mokesčių administratoriaus pareigūnas nustato mokesčių mokėtojo pateiktos mokesčių deklaracijos ar kito dokumento trūkumų arba šie dokumentai prieštarauja kitai apie mokesčių mokėtoją turimai informacijai, mokesčių administratorius mokesčių mokėtojui įteikia rašytinį pranešimą pasiūlydamas ištaisyti mokestinio tyrimo metu nustatytas klaidas ir pašalinti trūkumus ar prieštaravimus. MAĮ 137 straipsnyje nurodomos trūkumų ir prieštaravimų nepašalinimo pasekmės, t. y., jeigu mokesčių mokėtojas per nurodytą terminą ir pasiūlytu būdu nepašalina pranešime nurodytų trūkumų ir prieštaravimų, mokesčių mokėtojui už mokesčių įstatymų pažeidimus (jei jie išaiškinami) taikomos nustatytos baudos. Trūkumų ir prieštaravimų nepašalinimas paprastai yra pagrindas pradėti mokestinį patikrinimą (MAĮ 137 str. 2 d.).

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra nusprendęs, kad tiek mokesčių administratoriaus siūlymas patikslinti mokesčio deklaraciją, tiek atsakymas į mokesčio mokėtojo prieštaravimą nesukelia pastarajam teisinių pasekmių (*žr. 2018-06-12 nutartimi administracinėje byloje Nr. eAS-399-492/2018*).

LVAT praktikoje konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (*žr., pvz., 2012-09-28 nutartį administracinėje byloje Nr. AS662-538/2012*). Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (*žr. 2012-02-13 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-97/2012*).

Ginčijamu atsakymu Inspekcija, atsakydama į pareiškėjo 2024-08-01 raštu pateiktą informacijos patikslinimą, nurodė, kad negyvenamųjų patalpų, pareiškėjo atveju – automobilių saugyklos, pardavimo pajamoms negali būti taikoma GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punkte nustatyta lengvata, kadangi šis turtas yra ne gyvenamasis būstas. Tokio turto pardavimo pajamos turi būti apmokestinamos ir deklaruojamos GPMĮ nustatyta tvarka. Vadovaujantis pateikta informacija, prašoma pareiškėjo patikslinti Deklaraciją už 2023 metus bei papildomai pateikti dokumentus.

Pareiškėjas skunde nurodo, jog nesutinka su atsakyme pateikta Inspekcijos pozicija, kad GPM lengvata netaikoma automobilių saugyklai, nes faktiškai tai būsto dalis.

MAĮ 4 straipsnio 1 dalis numato, jog mokesčio lengvatą ar lengvatas nustato tik atitinkamų mokesčių įstatymai, reglamentuojantys tų mokesčių apskaičiavimo tvarką. Šis Įstatymas gali nustatyti mokesčio, baudų ar delspinigių mokėjimo lengvatas, nesusijusias su mokesčio apskaičiavimo tvarka arba mokesčio tarifu. Laikinos mokesčių lengvatos, kurių nustatymas priklauso Lietuvos Respublikos kompetencijai, gali būti nustatomos ir specialiuose Lietuvos Respublikos Seimo priimtuose mokesčių lengvatų įstatymuose. Specialiu mokesčių lengvatų įstatymu laikomas įstatymas, kuris nustato apmokestinimo tvarkos išimtis, nenumatytas šio Įstatymo 13 straipsnyje išvardytų mokesčių įstatymuose, ir priimtas išimtinai šių lengvatų nustatymo tikslais (2 dalis).

GPMĮ nustato gyventojų pajamų apmokestinimo pajamų mokesčiu tvarką (1 straipsnio 1 dalis). GPMĮ 17 straipsnyje nurodyta, kokios pajamos yra neapmokestinamos gyventojų pajamų mokesčiu. Pagal šio straipsnio 1 dalį neapmokestinamosios pajamos yra šios: ne individualios veiklos turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn pajamos, gautos pardavus ar kitaip perleidus nuosavybėn kilnojamąjį daiktą (įskaitant kilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, kuris nekilnojamuoju pripažįstamas pagal įstatymus), jeigu šios rūšies daiktui pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus privaloma teisinė registracija ir šis daiktas yra nustatyta tvarka įregistruotas Europos ekonominės erdvės valstybėje, jeigu toks daiktas įsigytas anksčiau negu prieš 3 metus iki jo pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn; turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn pajamos, gautos per mokestinį laikotarpį pardavus ar kitaip perleidus nuosavybėn šios dalies 53 ir 54 punktuose nenurodytą nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Europos ekonominės erdvės valstybėje, jeigu toks daiktas įsigytas anksčiau negu prieš 10 metų iki jo pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn (28 punktas); pajamos, gautos pardavus ar kitaip perleidus nuosavybėn Europos ekonominės erdvės valstybėje esantį gyvenamąjį būstą (įskaitant priskirtą žemę), jeigu jame pastaruosius 2 metus iki pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn buvo gyventojų gyvenamoji vieta, deklaruota teisės aktų nustatyta tvarka (53 punktas).

Atkreiptinas dėmesys, jog GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 53 punktas išimtinai nurodo galimus neapmokestinimo atvejus, susijusius su gyvenamuoju būstu (įskaitant priskirtą žemę), kuriame buvo gyventojų gyvenamoji vieta, deklaruota teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-04-15 nutarimu Nr. 534 patvirtinti Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatai (toliau – Nuostatai) reglamentuoja nekilnojamojo turto kadastro paskirtį ir jo objektus, nekilnojamųjų daiktų, registruojamų Nekilnojamojo turto registre, įrašymo į kadastrą, nekilnojamojo daikto planų ir kadastro duomenų, formų, turinio ir parengimo bei kadastro duomenų bylos suformavimo tvarką.

Nuostatų 4 priedo 1 punktas gyvenamosios paskirties patalpoms priskiria butų, gyvenamųjų patalpų ir įvairių socialinių grupių gyvenamąsias patalpas, o visos kitos patalpos, nurodytos Nuostatų 4 priede, tarp jų ir garažų paskirties patalpos patenka į negyvenamųjų patalpų kategoriją (2.7 papunktis).

Vadovaujantis Civilinio kodekso 4.19 straipsnio 1 dalimi, priklausiniais laikomi savarankiški pagrindiniam daiktui tarnauti skirti antraeiliai daiktai, kurie pagal savo savybes yra nuolat susiję su pagrindiniu daiktu. Pagal Nuostatų 61.1 papunktį patalpos (buto) kadastro duomenys apima, be kita ko, ir priklausinių aprašymą.

Iš byloje esančio NTR duomenų bazės išrašo 3 dalyje („Daikto priklausiniai iš kito registro“) nurodytų duomenų matyti, jog įrašų apie buto priklausinius nėra. NTR duomenimis negyvenamoji patalpa - Automobilių saugykla įregistruota kaip atsiras nekilnojamas daiktas, kurio pagrindinė naudojimo paskirtis – garažų (b. l. 38-41).

Komisija, atsižvelgusi į pareiškėjo Inspekcijai pateikto rašto turinį bei įvertinusi Inspekcijos atsakyme pateiktą informaciją, pažymi, jog Inspekcijos atsakymas atitinka pareiškėjo pateikto prašymo turinį, jame pateikta visa su pareiškėjo rašte keliamais klausimais susijusi informacija, ji yra išsami, motyvuota, tiksli, teisėta ir pakankama, todėl nėra pagrindo Inspekcijos atsakymo panaikinti.

Taip pat nėra pagrindo tenkinti pareiškėjo išvestinį reikalavimą įpareigoti Inspekciją per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą, todėl pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. X. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Vytautas Kurpuvesas

Žydrūnas Plytnikas